

GALERIJA FORUM

Otvaranje Galerije FORUM Centra za kulturu i informacije Zagreba predstavlja ostvarenje ideje koja je spontano nastajala i rasla u okviru njegovog osnovnog zadatka – informiranja i propagiranja vlastitih i stranih idejnih i kulturnih vrednota. Jer informirati pretpostavlja izabirati, prihvaćati ono što se iskazuje kao vrijednost, raditi na tome da se ona uklopi u naš cjelokupni život.

Ova inicijativa potekla je i kao posljedica uvjerenja da je našem gradu potrebna galerija komornog karaktera (i ne samo jedna) koja bi oko sebe okupljala umjetnike, prezentirala njihova ostvarenja domaćoj sredini i maksimalno ih otvorila svijetu. Dakle, galerija koja ne bi svoju funkciju iscrpljivala u izložbenoj aktivnosti nego živo radila na tome da postane posrednik između potreba javnosti i stvaralaštva, da kvalitetno umjetničko djelo pronade ambijent svoga života i egzistiranja. Budući da je to pionirski pothvat, jasno je da se u svom početku ograničava na određen broj autora, ovisan o složenosti mehanizma koji treba uhodati da bi se galerija pokazala efikasna u svom prirodnom djelovanju i opravdala svoju društvenu funkciju.

Koncepcijska otvorenost za sve vrijednosti koje određuju našu likovnu sadašnjost i predviđaju budućnost jest i ostaje njen pokretač – dakle galerija će nastojati da prati sve ono što je živo i vrijedno u okviru široko zacrtanog spektra svoga djelovanja: da okuplja i širi broj svojih članova koji će svoje interese moći ostvariti u društvenoj funkciji galerije.

Galerija, kojoj sami umjetnici kreiraju politiku i u kojoj zajednički dijele sudbinu njenih akcija, temelji se na pozitivnim tekovinama našeg samoupravljanja, započinjući na jednom sektoru kulture – na likovnom planu – integraciju u živi organizam našeg društvenog bića u kojem treba da se harmonično nadopunjuju sve njegove sfere.

GALERIJA FORUM

CENTAR ZA KULTURU I INFORMACIJE ZAGREBA

Kipar i grafičar. Rođen u Londonu 1916. Završio Akademiju likovnih umjetnosti Brera u Milanu 1938. Živi i radi u Zagrebu, B. Adžije 18.

Samostalne izložbe: 1952. Zagreb, 1963. Beograd, Skopje, 1965. Zagreb, Atena (s V. Veličkovićem i V. Makucom), 1966. Ljubljana, Prag (s B. Miljušom), 1967. Beograd, Sao Paolo (IX bijenale), 1968. Zadar, 1969. Dubrovnik.

Najvažnije skupne izložbe: 1946–1948. Slikarstvo i kiparstvo naroda Jugoslavije XIX i XX vijeka Beograd, Zagreb, Ljubljana, Moskva, Lenjingrad, Bratislava, Varšava, Krakow, Prag – 1950. XXV bijenale Venecija – 1951. Suvremeno jugoslavensko kiparstvo Ljubljana – 1955. I međunarodni mediteranski bijenale Aleksandrija – 1957. Suvremena jugoslavenska umjetnost Rim, Varšava – 1960. 2000 godina kiparstva u Dalmaciji Split – 1961. II međunarodna izložba suvremenog kiparstva Pariz; Suvremeno jugoslavensko kiparstvo i slikarstvo Pariz, London; NOB u delima naših umetnika Beograd – 1963. Forma Viva Kostanjevica; Jugoslavenska sitna plastika Sombor – 1964. II trijenale likovnih umetnosti Beograd – 1965. Suvremena jugoslavenska skulptura Budimpešta, Bukurešt – 1966. VI profili Bochum – 1967. Suvremena hrvatska umjetnost Beograd, Zagreb; IX međunarodni bijenale na otvorenom prostoru Middelheim; Svjetska izložba Montreal; Izložba jugoslavenskog portreta Tuzla; II simpozij »Beli Venčac« Arandelovac – 1968. In Memoriam M. Pregelju Ljubljana – 1969. Bologna. Sudjelovao na brojnim grafičkim izložbama u zemlji i inozemstvu.

Djela mu se nalaze u muzejima Jugoslavije i u mnogim muzejima i zbirkama u inozemstvu (Koninklijke Akademie voor Shone Kunsten, Antwerpen; Muzej skulpture na otvorenom, Middelheim; Dorsky Gallery, New York i drugdje).

Podigao spomenike u Drežnici, Starigradu, Kumanovu i Šibeniku.

Nagrade: 1964. Nagrada grada Zagreba za skulpturu, Nagrada za skulpturu na II trijenalu likovnih umetnosti Beograd – 1967. Nagrada na izložbi jugoslavenskog portreta Tuzla – 1968. Nagrada za likovnu umjetnost iz Fonda »VI. Ribnikara« Beograd.

... Ako se ljudsko lice i ljudsko tijelo oslobode svih nebitnih konvencija forme i svega prolaznog i svedu na esencijalno i elementarno, kako to čini Kosta Angeli Radovani svojom skulpturom, neminovno se dolazi do tragike. Ali ne tragike geste, grimase i detalja. On pokazuje da je sama masa, zaustavljena u vidu ljudskog tijela ili lica, svojim čistim postojanjem, svojom tišinom i nepokretnošću najpotpunije tražična...

Danijel Dragojević

... Kad on komponira položaj određene figure, kad joj odmjerava nagnutost, reducira obrise, zasiječe neku plohu, onda on to čini poput pjesnika koji njeguje precioznu formu vezanog stiha, njeguje je s prirođenom saživljenošću i jednostavnošću, ali traži u njoj onu nijansu zvuka, pokreta, onaj neopisivi učinak pronađenog odnosa dviju masa koji može, u mjerilu prihvaćene discipline, ići do granice mogućeg.

Božidar Gagro

Kipar. Rođen na Rijeci (Sušak-Draga) 1920. Završio Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu 1950. Direktor na Školi primijenjene umjetnosti u Zagrebu. Živi i radi u Zagrebu, Ilica 12.

Samostalne izložbe: 1960. Zagreb (sa S. Luketićem), 1964. Zagreb, 1968. Rijeka.

Najvažnije skupne izložbe: 1958. Izložba u čast 15-godišnjice bitke na Sutjesci Zagreb – 1959. Izložba mladih u čast 40-godišnjice SKOJ-a Zagreb – 1961. »Salon 61« Rijeka: NOB u delima likovnih umetnika Jugoslavije Beograd – 1962. Suvremeno jugoslavensko slikarstvo, grafika i kiparstvo Beč, Linz, Graz, London; Izložba grupe »Mart« Shiedam, Bredda – 1965. Zagrebački salon Zagreb – 1967. III trijenale likovnih umetnosti Beograd; Suvremena hrvatska umjetnost Beograd, Sarajevo, Dubrovnik, Ljubljana, Zagreb – 1968. »La scultura in ferro nella città, domani« Trst.

Djela mu se nalaze u muzejima u zemlji i u muzejima i kolekcijama u inozemstvu (Accademia del ferro Treviso, kolekcija Rosen New York).

Izradio spomenike u Delnicama, Dugoj Resi, Velikom Trgovišću i drugdje.

... Bahorićeva skulptura, koja sjedinjuje u sebi snažne konstruktivne elemente i profinjenu građu »čipkastih« rastera, ukazuje jasno na jedan stvaralački metod u kojem sudjeluju uravnoteženo racionalna i emotivna strana njegove naravi.

Josip Depolo

... Bahorić razmišlja o čovjeku s likovima reduciranim na suštinske poteze. Giacomettijevski istanjene figure pune su pojačane izražajnosti, napetosti i ekspresivne zajedljivosti. U biti te su šipke elementi koji okupljaju izvjestan prostor oko sebe. – Bahorića zanima međutim još niz drugih skulptorskih problema. U fazi »razdrtih formi« to je rasklapanje naprskih

ovojnica, razvijanje ili sklapanje rastočenih formi, napetost među suprotnim masama ili silama. Javlja se zatim zaokupljenost (što se izgleda, proteže do danas) zatvorenim, punim volumenom, čvrsto, organski povezanim oblicima. Ti kompaktni blokovi, oživiljeni modelacijom površine, ponekad su zasnovani na principu dinamičnosti. Tako je kod »Nike« teškom sklopu udahnuta lakoća i pokret koji oslobađa masu i izražuje snagu, patos, čak i uzvijanje.

Vanda Ekl

Slikar i grafičar. Rođen u Splitu 1919. Godine 1942. završio Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu, gdje je sada profesor. Živi i radi u Zagrebu, Jordanovačke livade b.b.

Samostalne izložbe: 1951. Zagreb (sa Z. Pricom), 1967. Zagreb.

Raul Goldoni je izuzetna pojava u suvremenoj hrvatskoj umjetnosti. Uzimajući staklo kao podlogu umjetničkog izraza Goldoni teži da jednom »utilitarnom« materijalu otvori nove dimenzije i otkrije mogućnosti. Toj problematici danas posvećuje sav svoj kreativni potencijal, pretvarajući tako ono što je u početku bilo eksperiment stvaralačke znatiželje u zadatak kojemu se sav predaje.

Prvi njegovi radovi u staklu nastali su 1958. Nacrte za predmete od stakla realizirao je u Steklarni »Boris Kidrič« u Rogaškoj Slatini, gdje je radio kao nastavnik za oblikovanje i ukrašavanje stakla.

Nakon 1962. u svojstvu vanjskog suradnika Tvornice stakla »Kristal« u Samoboru izradio je niz projekata za serijsku proizvodnju staklene opreme. U isto vrijeme projektirao je i unikatne upotrebne predmete u staklarskoj radionici Venini u Muranu.

Ciklus slobodnih kompozicija od punog višebojnog stakla kreira i realizira u staklarskoj radionici Alfreda Barbinija u Muranu od 1962. Goldoni upotrebljava obično i kristalno staklo, bezbojno, obojeno i višebojno, primjenjuje najrazličitije tehnike obrade – brušenje, graviranje, matiranje, jetkanje, otiskivanje na kalupu i mnoge druge. Svoje radove u staklu izlagao je na ovim izložbama: 1959. II zagrebački trijenale – 1965. Zagrebački salon – 1968. i 1969. Internacionalna izložba »Form und Qualität« München.

Djela mu se nalaze u muzejima u zemlji i zbirkama u inozemstvu.

Nagrade: 1959. Nagrada grada Zagreba; II nagrada za projekte stakla na II zagrebačkom trijenalu – 1968. Zlatna medalja bavarske vlade za skulpturu u staklu.

... U Goldoniju je sazrijevala duboka potreba da svoje umjetničke preokupacije, stečene i ostvarivane na planu slikarstva, konfrontira tajanstvenoj i čudljivoj materiji stakla, koju – u zajedničkom naporu, ali i otporu – savladaju dva majstora: onaj koji nosi ideju, i onaj koji je prevodi vještinom svojih ruku. I muranski majstor-izvodač Alfredo Barbini, prevodilac ovih likovnih inspiracija i likovnih spoznaja, a nadalje potrebe ostvarenja jednog izuzetno originalnog i novog koncepta na području stakla – što je sve bilo neodoljiva potreba Goldonija da bude ostvareno, uspjeli su da se rode novi, slobodni, i u umjetnosti stakla izuzetni oblici.

Zdenka Munk

Proturječnosti između unikatnog umjetničkog djela i serijskog industrijskog predmeta, dakle aktualne proturječnosti dvaju estetskih nazora, koji su svaki na svoj način imali utjecaja na Goldonijevo stvaralaštvo, umjetnik je uspio prevladati poštujući uvjete materijala i uvjete sredine i, iznad svega, poštujući one unutarnje poticaje koji su sve prave majstore ovog prastarog zanata dovodili u srodstvo s umjetnicima.

Vladimir Maleković

Ksenija KANTOCI

Kipar. Rođena u Trebinju 1909. Akademiju likovnih umjetnosti završila u Zagrebu 1937. Živi i radi u Zagrebu, Vončinina 16.

Samostalne izložbe: 1955. Zagreb, 1959. Zagreb (s F. Šimunovićem), 1962. Rijeka (s M. Ehrlich), Zagreb, 1966. Split, Subotica (s F. Šimunovićem), Beograd.

Najvažnije skupne izložbe: 1940. Pola vijeka hrvatske umjetnosti Zagreb – 1946–1948. Slikarstvo i kiparstvo naroda Jugoslavije XIX i XX vijeka Beograd, Zagreb, Ljubljana, Moskva, Lenjingrad, Bratislava, Varšava, Krakow, Prag – 1949. Izložba likovnih radova NOB Zagreb – 1954. Izložba djela Moderne galerije JAZU Zadar – 1956. Suvremena jugoslavenska umjetnost Rim, Ljubljana; Moderna hrvatska keramika Beč – 1957. Suvremena jugoslavenska umjetnost Milano, Varšava, Dubrovnik – 1957/58. II bijenale mediteranskih zemalja Aleksandrija – 1959. »Salon 59« Rijeka; Suvremena jugoslavenska umjetnost Pariz; Izložba jugoslavenske keramike Faenza – 1961. 60 godina slikarstva i kiparstva Hrvatske Zagreb – 1964. Forma Viva Kstanjevic: II trijenale likovnih umjetnosti Beograd – 1965. Zagrebački salon Zagreb – 1967. Suvremena hrvatska umjetnost Beograd, Sarajevo, Dubrovnik. Zagreb.

Djela joj se nalaze u muzejima u zemlji i zbirkama u inozemstvu (Peter Miessel Klagenfurt, Flora Wessel Stresa, Italija).

Izradila reljefe u Ogulinu i Gomirju.

Nagrade: 1960. Nagrada grada Zagreba.

... Kao umjetnik koji osjeća u srcu što je aktualno, zamijenila je »idilično« s »običnim« i pionirski ušla, dosta nezapaženo, u nemire našeg kiparstva, koje je već bilo odmaklo svakamo... Naravno, obišlo ju je vrijeme tuđih i drugih estetika, ako se to uopće smije spominjati uz umjetnika koji je svjesno izveslao svoj trud na obalu, da se sagrađi na čvršćem

tlu. Kipar je ostao sam pred vremenom, ona koja je tražila ljude u narodu žena. Nisu ostali ljudi – nego ona sama. Sama? Umnožena.

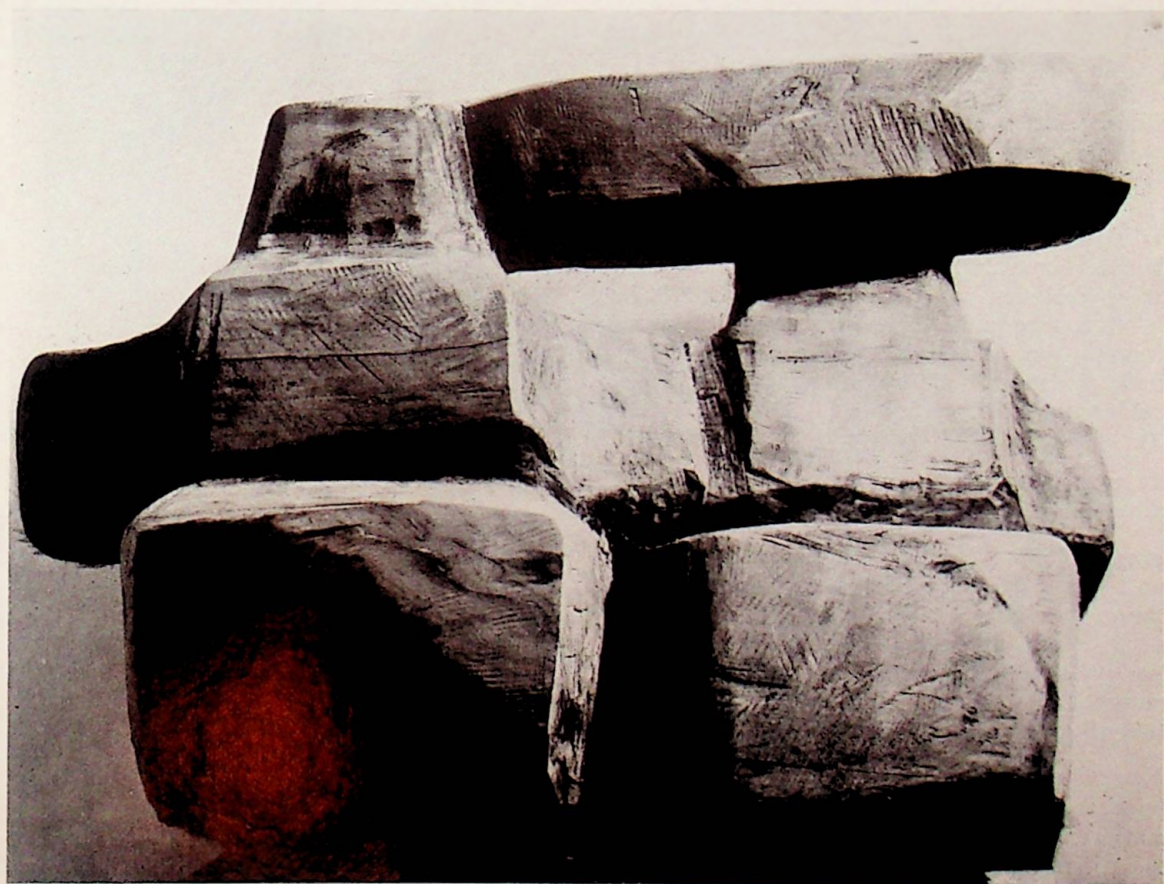
Kosta Angeli Radovani

Intimna klima iz koje izrasta skulptura Ksenije Kantoci jest tragično osjećanje života. Za razliku od onih kipara koji se svojim djelima pridružuju općoj radoznalosti stvaranja u svijetu, ona ne zaboravlja da se čovjek ne može potpuno suprotstaviti neminovnoj prolaznosti i neizvjesnosti. Važno je to kazati ne kao opću napomenu, nego kao put, jer kako je kiparica usvajala prirodu te tragičnosti, što je prema njoj imala čistiji odnos, i sam kip je bio čistiji, bliži prirodi materije u kojoj je nastajao, pa prema tome i kvalitetniji.

... Od onih ranijih kipova žena iz Dalmatinske zagore, koje sve nose u sebi kao zavežljaj skulpturano, do ovih drvenih komada što su sami sobom prekriveni, Kantocijeva sa velikom dosljednošću inzistira na skulptorskom građenju tragičnog osjećanja. A to je vrlo mnogo, ako znamo da je od poštenog odnosa prema tragičnom najbliži put do njegove suprotnosti.

Danijel Dragojević

Kompozicija, III, drvo, 1965

Ante KUDUZ

Slikar i grafičar. Roden u Vrlici 1935. Završio Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu 1961. Živi i radi u Zagrebu, Vrbanićeva 17.

Samostalne izložbe: 1965. Beograd, Stockholm, 1967. Zagreb, Graz (s. B. Miljušem), Rim (s M. Detonijem i J. Restekom).

Najvažnije skupne izložbe: 1963. »Salon 63« Rijeka – 1964. Jugoslavenski slikari Bremen, Hamburg; III bijenale mladih Rijeka; Suvremena jugoslavenska grafika Prag – 1965. VI međunarodna izložba grafike Ljubljana – 1966. IV bijenale mladih Rijeka; I međunarodni bijenale grafike Krakow; NOB u likovnoj umjetnosti Beograd; 4 zagrebačka grafičara Beograd; II trijenale suvremenog jugoslavenskog crteža Sombor – 1967. VII međunarodna izložba grafike Ljubljana; III trijenale Beograd; V međunarodna izložba grafike Beč; Jugoslavenska grafika Bremen; »Intergraphik« Berlin, Karlovy Vary, Budimpešta, Varšava – 1968. Mlada jugoslavenska grafika Stockholm; Međunarodna izložba originalnog crteža Rijeka; Međunarodna izložba grafike Firenza; Nagradeni likovni umjetnici Hrvatske Zagreb; I zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža Zagreb – 1969. VIII međunarodna izložba grafike Ljubljana; II zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža Zagreb. Sudjelovao na zagrebačkim izložbama jugoslavenske grafike Zagreb (1962, 1964, 1966, 1968).

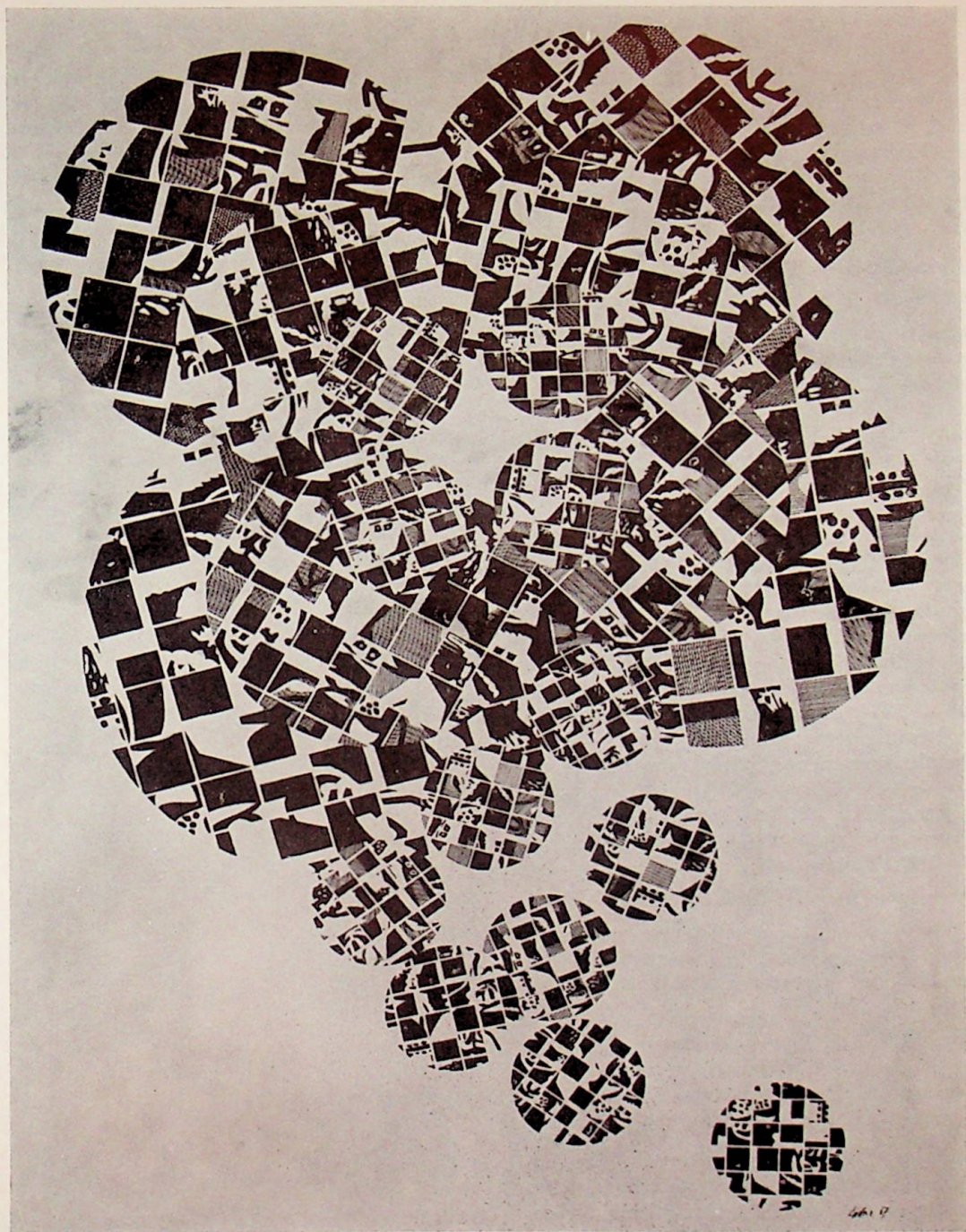
Djela mu se nalaze u muzejima u zemlji i u zbirkama u inozemstvu.

Nagrade: 1965. Otkupna nagrada na izložbi »Mir, humanost i prijateljstvo među narodima« u Slovenjgradecu – 1967. Nagrada »7 sekretara SKOJ-a« na izložbi mladih u Beogradu – 1968. Otkupna nagrada Muzeja savremene umjetnosti Beograd na I zagrebačkoj izložbi jugoslavenskog crteža.

... Kuduzova umjetnost nije od onih po kojima se svijet lako definira prema bilo kakvom utvrđenom predlošku, koji se trenutačno smatra najtačnijim; nasuprot tome, ona se iskušava u

svojem vlastitom poimanju zbilje, znajući što je granica znanstvenog i umjetničkog duha, na kojoj se istodobno pojavljuje pojmovnost i slika, riječ i tišina, kretanje i mirovanje. Kuduzov je Kadar pokušao zabilježiti stanje sveprisustva koje u lomu vlastitog svijeta nalazi mjeru loma vanjskog svijeta, pokušavajući ga shvatiti u njegovu najširem opsegu.

Ljerkica Miska

Ferdinand KULMER

Slikar i grafičar. Rođen u Cap Martinu 1925. Polazio Akademiju likovnih umjetnosti u Budimpešti, a završio u Zagrebu 1950. Bio suradnik Majstorske radionice K. Hegedušića 1950–1956. Docent na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Živi i radi u Zagrebu, Jezuitski trg 1.

Samostalne izložbe: 1961. Zagreb, 1963, 1964. Pariz, 1969. Torino.

Najvažnije skupne izložbe: 1957. Suvremeno hrvatsko slikarstvo i kiparstvo Erlangen; II međunarodna izložba grafike Ljubljana – 1958. Izložba Majstorske radionice K. Hegedušića Beograd – 1959. Suvremena jugoslavenska umjetnost Pariz; 25 jugoslavenskih umjetnika Venecija; III međunarodna izložba grafike Ljubljana – 1960. I zagrebačka izložba jugoslavenske grafike Zagreb; II bijenale grafike Tokio – 1961. Suvremeno jugoslavensko slikarstvo i kiparstvo Pariz, London; Grupa »Mart« Beč; I trijenale likovnih umjetnosti Beograd – 1962. Suvremeno jugoslavensko slikarstvo New York – 1963. Izložba »Trigon« Graz; I trijenale suvremenog jugoslavenskog crteža i sitne plastike Sombor – 1964. II trijenale Beograd – 1965. VI mediteranski bijenale Aleksandrija – 1966. II trijenale suvremenog jugoslavenskog crteža Sombor – 1967. »Expo 67« Montreal; III trijenale Beograd – 1968. I zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža; Salon des Comparaisons Pariz – 1969. Espaces abstraites Milano; Salon de Mai Pariz; IV zagrebački salon Zagreb.

Djela mu se nalaze u muzejima u zemlji i u muzejima i kolekcijama u inozemstvu (Tate Gallery London, Victoria and Albert museum London i drugdje).

Nagrade: 1966. Otkupna nagrada Kabineta grafike JAZU na II trijenalu suvremenog jugoslavenskog crteža u Somboru – 1969. Nagrada IV zagrebačkog salona Zagreb.

... Posebnim tehničkim postupcima Kulmer postiže slike koje u mnogo čemu sliče na dalekoistočnu umjetnost: monokromni otisci i, preko

njih, novi, intenzivniji jednobojni otisci... ponovo dopuštaju da govorimo o značenju znaka u Kulmerovu slikarstvu i o njegovu značenju uopće (jer radi se o novom vidu što zaslužuje posebnu analizu), ali dopuštaju također da progovorimo i o tzv. formuli koja bi trebala dati posve nove vrijednosti u svemu onome što je do sada na tom planu urađeno...

Dubravko Horvatić

... Kulmer je umjetnik jednako potpun kao i profinjeno mudar: red koji nam predlaže isto je toliko rafiniran koliko i jasan, na tom multivalentnom putu na kojem se odvija i stvara budućnost umjetnosti sadašnjeg trenutka, u kreativnoj smjelosti koja nužno podrazumijeva novu profinjenost. Njegovo istraživanje jednog novog reda jednako nas ohrabruje u pogledu budućnosti strukturalne apstrakcije, kao i u pogledu budućnosti kvalitativne i kvantitativne poruke umjetnosti, gdje estetika i etika moraju naći svoj novi put, pa čak i prerasti u potpuno sjedinjenje.

Michel Tapié

Slikar i grafičar. Rođen u Začretju (Hrvatsko zagorje) 1917. Akademiju likovnih umjetnosti završio u Zagrebu 1940. Živi i radi u Zagrebu. Križanićeva 9.

Samostalne izložbe: 1958. Rijeka, 1959. Beograd, Osijek, Zagreb, 1965. dvije izložbe Zagreb, 1966. Čakovec, Torino, 1967. Zadar, Split, 1968. Zagreb, 1969. Kutina, Zagreb.

Najvažnije skupne izložbe: 1948. Izložba grafike Zagreb – 1966. Jugoslavenski crtež XX vijeka Beograd – 1967. Izložba trojice nagradenih ULUH-a Zagreb; Suvremena hrvatska umjetnost Beograd, Sarajevo, Dubrovnik, Ljubljana, Zagreb – 1968, 1969. I i II zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža Zagreb – 1968. I međunarodna izložba originalnog crteža Rijeka; II međunarodni bijenale grafike Pistoia (Italija); Izložba nagradenih ULUH-a Zagreb; Jesenji salon Banjaluka – 1969. XIX Biennale internazionale d'arte premio del fiorone Firenze. Izlaže na svim izložbama ULUH-a i Zagrebačkog salona.

Djela mu se nalaze u muzejima u zemlji i zbirka u inozemstvu.

Nagrade: 1966. Nagrada ULUH-a za crtež – 1967. Nagrada grada Zagreba za izložbu crteža u Čakovcu u svibnju 1966. – 1968. Nagrada »Zagrebačkog salona« za crtež; Otkupna nagrada »Jesenjeg salona« Banjaluka – 1969. Otkupna nagrada Muzeja savremene umetnosti u Beogradu na II zagrebačkoj izložbi jugoslavenskog crteža u Zagrebu.

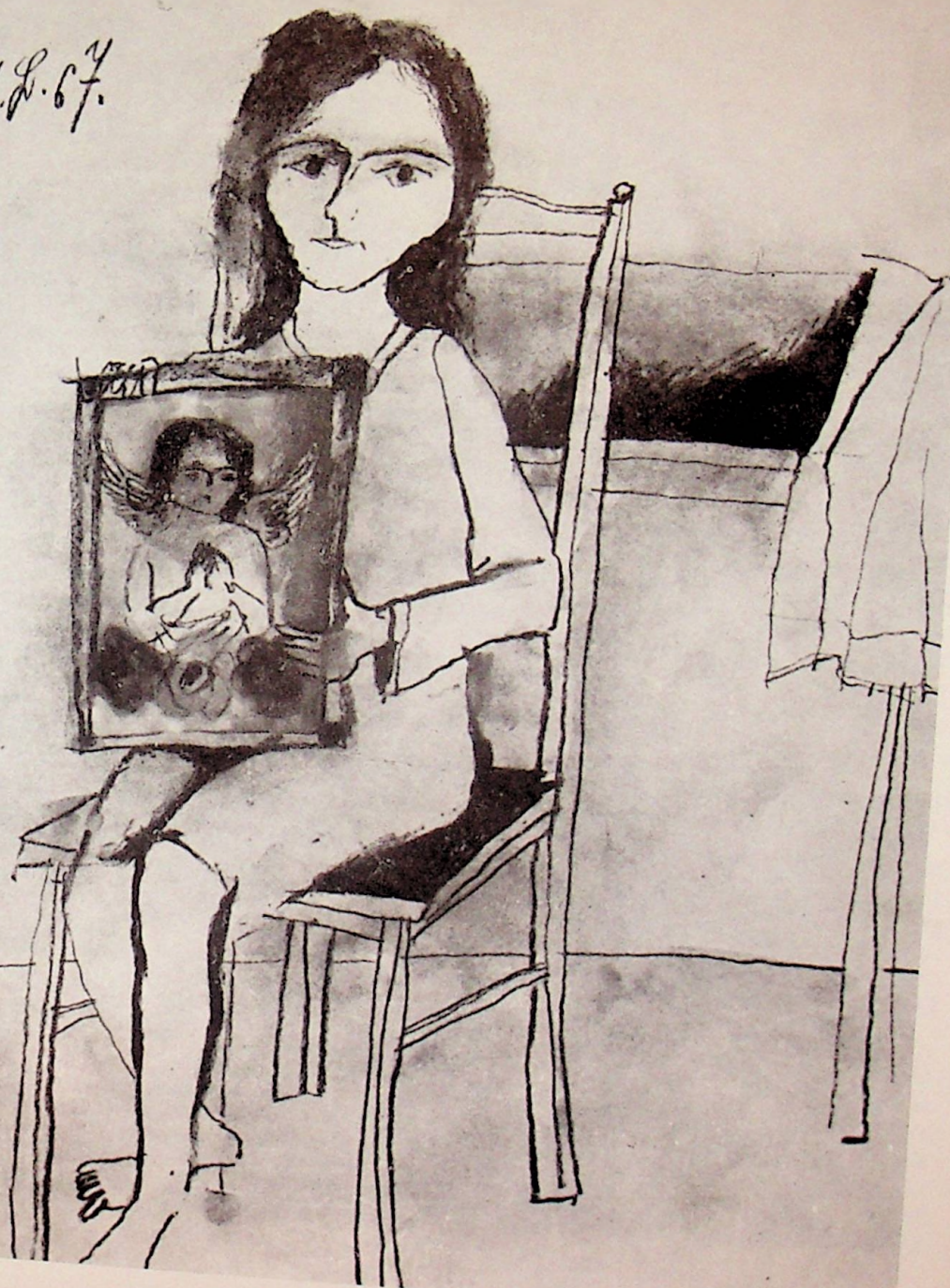
... Očigledno je da je Lovrenčić u posedu jedne lepe likovne kulture, jer njegov koncizan postupak nije ništa drugo već posledica one dedukcije plastičnih elemenata koja vekovima traje u slikarstvu i grafici. Igrajući se najsloženijim teškoćama izvlačenja forme i komponovanja, Lovrenčić nas podseća na prostranu genealogiju crtačke veštine, koja ide od antičke keramike do Pikasoa ili Bifea...

Miodrag Kolarčić

... Iznimna je i neponovljiva dinamika mrlje i linije koju Lovrenčić postiže, ona napetost koja uvijek iznova traži svoje razjašnjenje; poneko klupko boje još pridonosi neočekivanosti ishoda. Tu nema ni lakoće ni suvišnog šarma, ni japanizma ni drugačije stilizacije – neposrednost rukopisa nagoni nas da ga samo posredno naznačimo – po negaciji. A taj rukopis može vrlo mnogo obuhvatiti: i prepoznavanja i naslućivanja, i buđenja djevojačka i andeoska sviranja, rana saznanja i kasna otkrića – blago lice straha.

Tonko Maroević

Y.L. 67.

Kipar. Rođen u Budvi 1925. Završio Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu 1955. Živi i radi u Zagrebu. Vlaška 61.

Samostalne izložbe: 1960. Zagreb (s B. Bahorićem), Borovo, Titograd, Budva (s V. Josipović), 1963. Zagreb, 1964. Titograd (s F. Filipovićem-Filom), 1967. Ljubljana, Zagreb.

Najvažnije skupne izložbe: 1959. Izložba mladih u čast 40-godišnjice SKOJ-a Zagreb – 1961. Suvremena jugoslavenska skulptura; 60 godina slikarstva i kiparstva u Hrvatskoj; »Slikarstvo i skulptura 61« Zagreb; »Salon 61« Rijeka – 1962. Suvremena jugoslavenska umjetnost Pariz, Rim, Bari – 1963. »Salon 63« Rijeka – 1964. Forma Viva u Ravnom na Koruškem – 1965. VI mediteranski bijenale Aleksandrija – 1966. Jugoslavensko slikarstvo i kiparstvo Washington; Jugoslavenska umjetnost danas Bochum, Stuttgart; »Realités nouvelles« Pariz – 1967. Suvremena hrvatska umjetnost Beograd, Sarajevo, Dubrovnik, Ljubljana, Zagreb; III triennale likovnih umjetnosti Beograd; Svjetska izložba Montreal – 1968. Izložba jugoslovenke umjetnosti Trst.

Djela mu se nalaze u muzejima u zemlji i u muzejima i zbirkama u inozemstvu.

Izradio spomenike u Karlovcu, Borovu, Petrovoj Gori, Zagrebu, Cetinju i dr.

Nagrade: 1962. Nagrada za spomenik naroda Jugoslavije s inž. A. Mutnjakovićem; II nagrada za spomenik Slavonije – 1967. Nagrada za spomenik Lovčenskom odreda Cetinje s arh. Vojtjehom Delfinom – 1968. I nagrada Salon Cetinje.

... Odvažno je u hladnom sjaju čelika biti tako strog, tako nepopustljivo direktan i jednostavan, toliko jasan; i tako dalek organskom svijetu. Jer pršljenovi krupova mogu biti samo slutnja njegove organizacije, ali potpuno kontrolirana, laboratorijska. U Luketićevim skulpturama osjećaj pomaže jasne ideje: on nije izgubljen, ali i ne vlada; on može biti slučaj

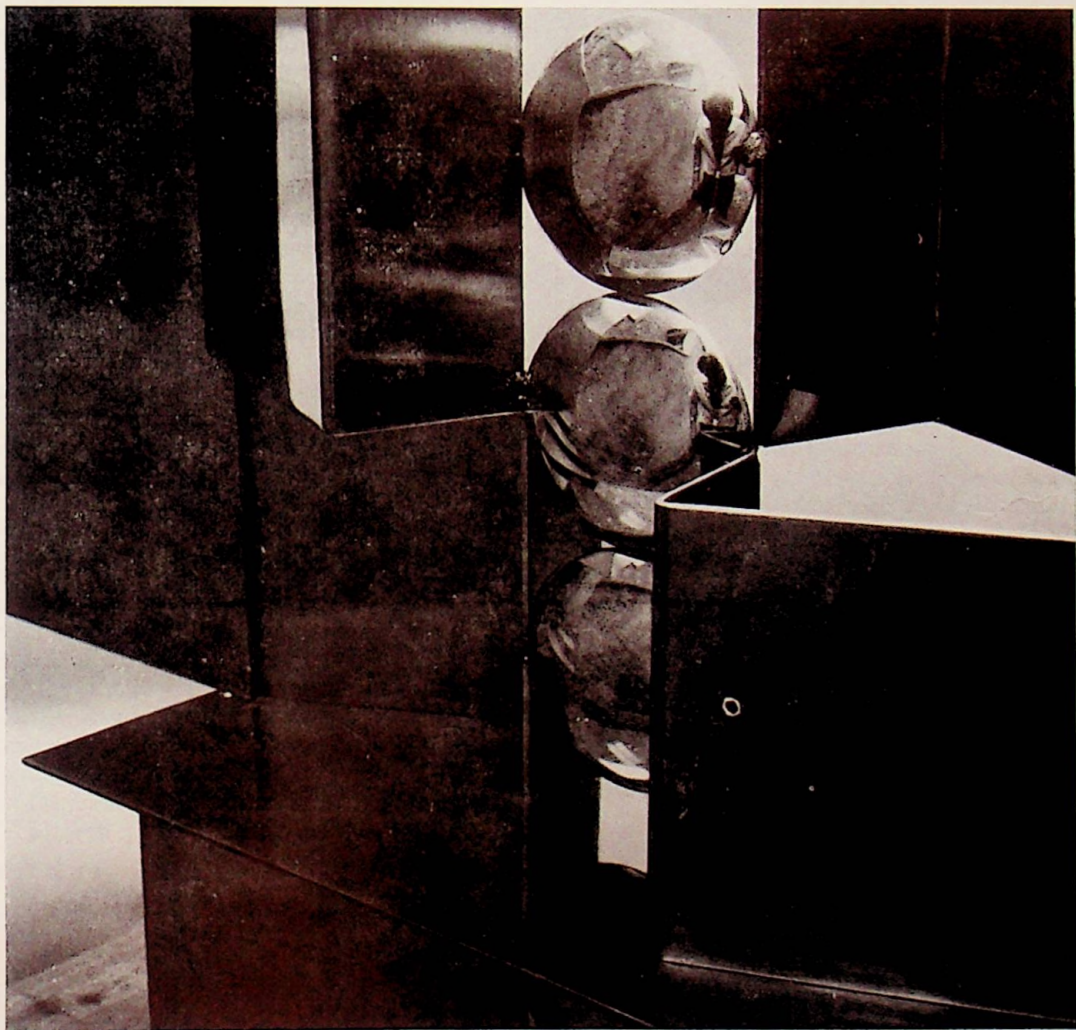
od koga se polazi, od koga se počinje, ali koji se u djelu ostvaruje samo kao do kraja objašnjena zamisao, svladana kontrolom i pretvorena u pokret. Jer to su djela koja su svoje osnovne probleme našla u organiziranju i dinamiziranju odnosa, u ostvarivanju jednog prostora koji je individualan po nastanku, ali je u njemu ostvaren s potpunom isprovjedom tog prostora. Luketić uvijek ispituje ona što postoji po organiziranosti, a to je sve više osnova svijeta koji nas okružuje. I on ne zagovara nešto drugo, nego samo pokazuje da je tu, i da je za njega jedini problem kako to na odgovarajući način pokazati u skulpturi; on ne protestira, ukoliko protest nije svaki tačan izraz naše situacije.

Vlado Gotovac

Djelujući ljudski i umjetnički između prirode i stroja Luketić stvara oblik koji je različit od onoga što ga pravi priroda i drukčiji od onoga što ga proizvodi stroj: on u materijal unosi ritam modernog čovjeka, ritam koji čovjekom savršeno vlada iako je suprotan ljudskom nagonu kao i iracionalnim svjetovima »umjetničke inspiracije« ...

Vladimir Maleković

Skulptura (detalj), nerđajućí želik, 1967

Slikar i grafičar. Rođen u Velikoj Pisanici 1921. Završio Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu. Živi i radi u Zagrebu, Mlinarska 41.

Samostalne izložbe: 1946. Prag, 1948. Zagreb, Beograd, 1951/1952. New York, Pittsburgh, Los Angeles, 1953. Beograd, Zagreb, 1955. Bruxelles, 1957. Beč, 1959. Milano, Zagreb, 1960. Beograd, 1961. Rim, Wiesbaden, 1962. Zagreb, 1963. Zagreb, Pariz, Milano, 1964. Beograd, Klagenfurt, Skopje, 1965. New York, Zürich, Düsseldorf, Beograd, Zagreb, 1966. Köln, Split, Napulj, 1968. Genève, 1969. Trst.

Najvažnije skupne izložbe: 1946–48. Slikarstvo i kiparstvo naroda Jugoslavije XIX i XX vijeka Beograd, Zagreb, Ljubljana, Moskva, Leningrad, Bratislava, Varšava, Krakow, Prag – 1954. I bijenale Tokio – 1958. XXIX bijenale Venecija; Carnegie International Pittsburgh – 1960. I zagrebačka izložba jugoslavenske grafike Zagreb – 1961. I trijenale likovnih umetnosti Beograd; Premio Morgan's Paint Rimini; Međunarodna izložba Dokumenta II Kassel – 1963. Izložba »Premio Faenza« Faenza; »Trigon« Graz; Izložba »Premio Lissone« Milano – 1965. V bijenale San Marino; VI bijenale Tokio; »Trigon« Graz – 1966. II trijenale suvremenog jugoslavenskog crteža Sombor – 1967. IX bijenale Sao Paolo; III trijenale Beograd; Carnegie International Pittsburgh – 1968. I međunarodna izložba originalnog crteža Rijeka; I zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža. Sudjeluje na svim bijenalima grafike u Ljubljani i na izložbama moderne umjetnosti Jugoslavije u zemlji i inozemstvu (1951/52). New York, Pittsburgh, Los Angeles, San Pedro – 1955/56. Marseille, Zürich, Stuttgart, Manchester – 1957. Rim, Milano, Varšava, Erlangen – 1958. Antwerpen – 1959. Pariz – 1960. Boston, Washington, New York, Antibes, Milano, Bologna, Torino – 1961. Brighton, Coventry, Kingston, Upton-Hill, London, Wiesbaden – 1962. Pariz, Stockholm, Rim, Bari, Venecija – 1966/67. Washington – 1968. Trst – 1969. Bologna).

Djela mu se nalaze u muzejima Jugoslavije i u mnogim muzejima i zbirkama u inozemstvu (Tate Gallery London, Muzej moderne umjetnosti Liège i Pariz, zbirke Peggy Guggenheim Venecija, David Rockefeller New York, John Dear Chicago i drugdje).

Nagrade: 1948. Prva nagrada za slikarstvo Vlade NRH – 1959. Nagrada grada Zagreba za grafiku – 1960. Nagrada Salona Rijeka – 1961. Nagrada Morgan's Paint Rimini; Nagrada na IV međunarodnoj izložbi grafike Ljubljana; Nagrada na I trijenalu likovnih umetnosti Beograd – 1963. Nagrada za slikarstvo »Città di Faenza«; Grand Prix Lissone.

... Murtić je bio sasvim prirodno i nužno nagnan na apstraktni izraz. Kad se promatraju njegova platna, osjeća se, da nije moglo biti drugačije, toliko su ona snažna i odlučna. Sve je u njima energija, materija jednako kao i pokret. U njima se osjećamo uronjeni u svijet ugljenokopa, u nečujni rad vremena minerala. Ali i boja djeluje, izbacuje dragocjene rubine, daje sjaj žutilima, rasprostire ukusna i veličanstvena plavetnila...

Jean Cassou

... To stvaralaštvo, koje ne priznaje nikakav unaprijed vremenom utvrđeni red, ne priznaje naravno ni primitivni kaos. Sve je intenzivno, snažno i neizbježno. Tko gleda, nema drugog izbora nego da prihvati ili da odbije tu viziju »u totalu«. Ako se uspije prihvatiti Murtićevo djelo, ako umjetnik uspije uspostaviti zajedničku osnovu, suglasnost s onim koji gleda, to djelo pruža očima koje ga istražuju neočekivani užitak, rafinirane nijanse i detalje...

Zoran Kržišnik

Virgilije NEVJESTIĆ

Slikar i grafičar. Roden u Kolu kod Duvna 1935. Završio Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu 1963. Radi u ateljeru J. Friedlaendera u Parizu. Adresa: Paris VIIIe, 19 rue de la Trémoille.

Samostalne izložbe: 1964. Smederevo (s J. Lapajncem), 1968. Beograd, Hilversum.

Najvažnije skupne izložbe: 1963. Izložba slika i grafika Einbeck – 1964. III zagrebačka izložba jugoslavenske grafike Zagreb – 1965. I zagrebački salon; VI međunarodna izložba grafike Ljubljana – 1966. IV zagrebačka izložba jugoslavenske grafike Zagreb; I bijenale grafike Krakow – 1967. VII međunarodna izložba grafike Ljubljana; III trijenale likovnih umjetnosti Beograd; V bijenale mladih Pariz – 1968. VII mediteranski bijenale Aleksandrija; I zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža; V zagrebačka izložba jugoslavenske grafike; II bijenale grafike Krakow – 1969. II zagrebačka izložba jugoslavenskog crteža Zagreb.

Djela mu se nalaze u muzejima u zemlji i u zbirkama u inozemstvu.

Nagrade: 1966. Premija Republičkog fonda za unapređivanje kulturnih djelatnosti SR Srbije na IV izložbi jugoslavenske grafike; II i otkupna nagrada na I bijenalu grafike Krakow – 1967. Nagrada Izdavačkog poduzeća »Oslobođenje« Sarajevo.

... Kada bismo Nevjestićevim graficama odrezali priču, ostali bi sačuvali samo mrežu iscizeljenog crteža; kada bismo ih lišili tog paučinstog tkanja, ostala bi neuzbudljiva i nedosanjana fabula o životu ljudi i sela. Međutim, umetniku se ne mogu ukidati osobenosti koje poseduje; može se samo potvrditi da kvaliteti njegovih grafika proizlaze podjednako iz vrhunskog vladanja tehnikom kao i iz njemu svojestvenog viđenja i osećanja života. Autoru je strana zaokupljenost tehnicističkom igrom sa efektima duboke štampe. On se obraća njenim izvornim vrednostima postižući maksimal-

nu, skoro klasičnu čistotu postupka. Grafička virtuosnost podređena je ličnoj interpretaciji sveta – akcenat je na poetici vizije.

Nevjestićeve grafike sadrže složenu priču koja se u magnevenju prima. Podaci iz stvarnosti prepliću se sa košmarnim zapisima da bi se rascvetali u bajku koja pored sve irealnosti poseduje onu čudnu uverljivost starih predanja i legendi. Život, otrgnut sa tla, obavijen korpotom osećanja, otkriva se na ovim graficama sačuvala, magijom brilijantne tehnike, predivost i čistotu forma.

Marija Pešić

Oton POSTRUŽNIK

Slikar i grafičar. Bavi se keramikom. Rođen u Mar'boru 1900. Završio Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu 1924, gdje je sada profesor. Dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti. Jedan od osnivača grupe »Zemlja«. Živi i radi u Zagrebu, Martićeva 42.

Samostalne izložbe: 1926. Zagreb (s I. Tabakovićem). 1936. Lisabon, 1937, 1946, 1948, 1951, 1952. Zagreb, 1954. Beograd. 1955. Zagreb. Beograd. 1958. Zagreb (s F. Šimunovićem i S. Sohajem), 1961, 1962. Zagreb, 1963. Split, 1969. Zagreb.

Najvažnije skupne izložbe: 1926. Izložba Sestorice Zagreb – 1928. »Zemlja« Zagreb – 1929. Izložba jugoslavenskog slikarstva Barcelona – 1930. London – 1946. Međunarodna izložba moderne umjetnosti UNESCO-a Pariz – 1946–48. Slikarstvo i kiparstvo naroda Jugoslavije XIX i XX vijeka Beograd. Zagreb, Ljubljana, Moskva. Lenjingrad, Bratislava, Varšava, Krakow. Prag – 1954. »Salon 54« Rijeka – 1955. Međunarodna izložba keramike Cannes – 1956. Moderna hrvatska keramika Beč – 1956/57. Suvremena jugoslavenska umjetnost Rim – 1959. III međunarodna izložba grafike Ljubljana: Izložba jugoslavenske grafike Venecija – 1961. I trijenale likovnih umetnosti Beograd; »Salon 61« Rijeka – 1962. Plavi salon Zadar – 1964. II trijenale likovnih umetnosti Beograd – 1966. Zagrebački salon Zagreb – 1967. Suvremena hrvatska umjetnost Beograd, Sarajevo, Dubrovnik. Ljubljana, Zagreb – 1968. III zagrebački salon Zagreb.

Djela mu se nalaze u muzejima u zemlji i u zbirkama i kolekcijama u inozemstvu (Zbirka Schmiedlin Zürich, kolekcije u Londonu i Milanu).

Nagrade: 1959. Nagrada grada Zagreba – 1964. Nagrada Plavog salona Zadar – 1965. Nagrada »Vladimir Nazor« Zagreb – 1968. Nagrada Zagrebačkog salona Zagreb.

... Ta poetična, izrazito koloristička, Postružnikova slikarska vizija dobiva s godinama sve

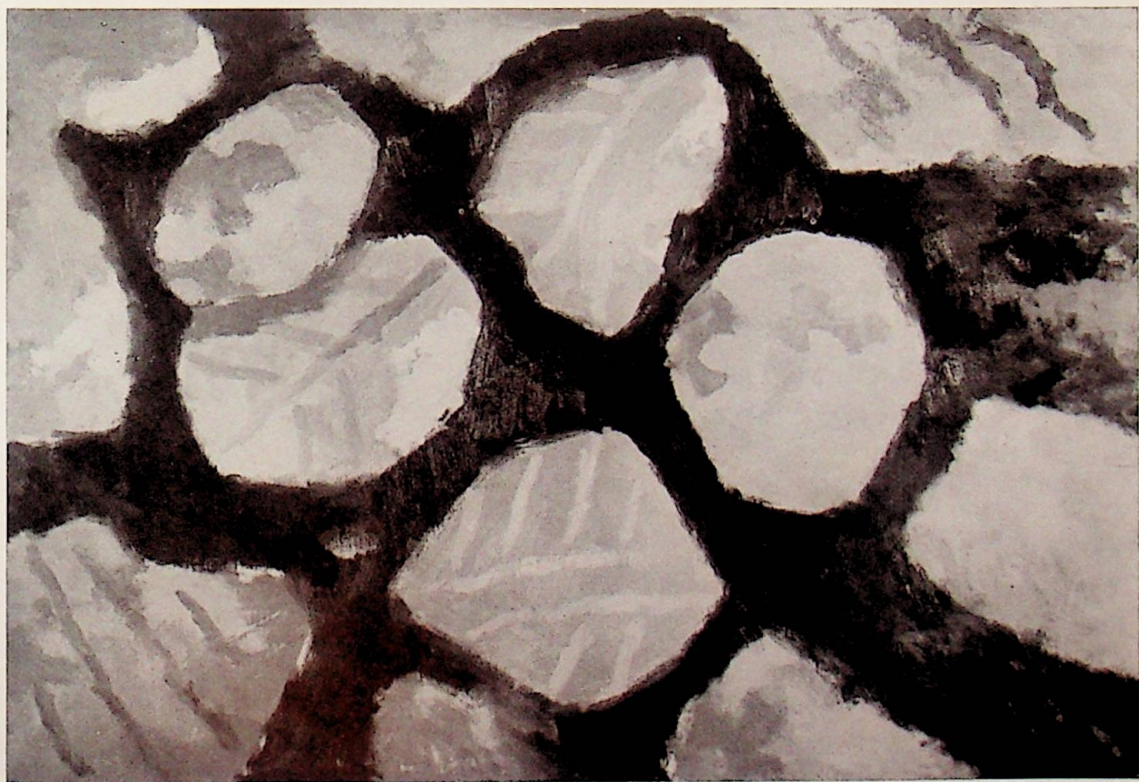
više sintetički karakter i novi sadržajni podtekst. Motiv starice sa snopom suhih grana na glavi, koja je suludo lutala elafitskim šumama, motiv koji je Postružnik naslikao na nekoliko svojih najljepših platna pod nazivom »Luda sa Šipana«, sublimira se, postaje na recentnijim slikarevim ostvarenjima simbol naše šipanske, jadranske, mediteranske jeseni, a njezin simplificirani i sintetizirani lik kao da u sebi spaja boje jesenjeg lišća i isušenih grana s mirisom vlažne zemlje. Slikar zna ići i dalje: dovoljan mu je jedan osušen list, oronulo deblo, prošupljen korijen, vijugasta žila, pa i nedefinirana asocijacija da ostvari simboličnu i sintetičnu, koloristički na poseban način intenzivnu viziju jednog kraja, koji je njemu i nama prisnan i bliz.

Dr Kruno Prijatelj

... Negdje u Kobašu i u Vignju u toku 1939, ili u Zagrebu, ili u Parizu kamo je ponovo putovao, došlo je do formiranja svijetle kromatike Otona Postružnika koja će se, u toku nekoliko etapa, održati do danas, s različitim stupnjem »zgušnjavanja« ...

... Najčešće su kromatski registri, obogaćeni do maštovitosti dugim iskustvom umjetnika samog, još uvijek ostajali u njegovu svijetlom, odavno poznatom svijetu boja. Listovi sa te izložbe – a bilo ih je šest, jedan raskošniji od drugog – bili su kao smeđe i žute svečanosti, već unutar pojma što obično nazivamo čistom vizualnošću, ali su usko korespondirali sa čitavim dotadašnjim umjetnikovim djelom ...

Dr Grgo Gamulin

Slikar i grafičar. Rođen u Pečuhu 1916. Završio Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu 1940. Živi i radi u Zagrebu. Lopašićeva 8.

Samostalno izložbe: 1941. Zagreb, 1948. Zagreb, Beograd (s E. Murtićem i N. Reiserom), 1951. Zagreb (s R. Goldonjem), 1952. New Delhi, Zagreb, Beograd, 1954. Rio de Janeiro, Sao Paulo, 1955. Zagreb, Beograd, Sarajevo, 1956. Zagreb, Venecija, 1957. London, 1958. Beč, 1959. Zagreb, Ljubljana, Stuttgart, 1960. Beograd, Düsseldorf, Ancona, 1961. Zagreb, Pariz, Skopje, 1962. Ljubljana, 1964. Beograd, Zagreb, 1963. Tübingen, Skopje, 1967. Bochum, 1968. Stuttgart.

Najvažnije skupne izložbe: 1943-48. Slikarstvo i kiparstvo naroda Jugoslavije 1943. i XX vijeka Beograd, Zagreb, Ljubljana, Moskva, Lenjingrad, Bratislava, Varšava, Krakow, Prag - 1954. XXVII bijenale Venecija - 1957. Suvremeno hrvatsko slikarstvo i kiparstvo Erlangen; II bijenale mediteranskih zemalja Alandrija - 1958. »Zagreb 58« Antwerpen; Bijenale grafike »Bianco e Nero« Lugano - 1960. II bijenale grafike Tokio - 1961. Suvremeno jugoslavensko slikarstvo i kiparstvo London; 60 godina slikarstva i kiparstva u Hrvatskoj Zagreb; Bijenale Morgan's Paint Dimini; I trijenale likovnih umjetnosti Beograd - 1961/62. Suvremena jugoslavenska umjetnost Pariz - 1963. VII Lijenale Sao Paulo - 1964. XXXII Lijenale Venecija; II trijenale likovnih umjetnosti Beograd - 1967. Suvremena hrvatska umjetnost Beograd, Sarajevo, Dubrovnik, Zagreb; III trijenale Beograd - 1968. V zagrebačka izložba jugoslavenske grafike Zagreb. Sudjelovao na međunarodnim grafičkim izložbama u Ljubljani (1955, 1957, 1959, 1965, 1969).

Djela mu se nalaze u muzejima u zemlji i u muzejima i zbirkama u inozemstvu (Muzej moderne umjetnosti Sao Paulo, Koninklijke Akademie voor Schone Kunsten Antwerpen, Stads-galerie Stuttgart, Narodna galerija Prag, Art Gallery Brooklyn i drugdje).

Nagrade: 1947. Nagrada Komiteta za kulturu i umjetnost Vlade FNRJ - 1948. Nagrada Savjeta za nauku i kulturu FNRJ - 1958. Nagrada Bijenala grafike »Bianco e Nero« Lugano - 1959. Nagrada na III međunarodnoj izložbi grafike Ljubljana - 1960. II nagrada na grafiku 1963. Saena boraca FNRJ Beograd - 1961. Nagrada grada Zagreba - 1964. Nagrada Fonda za kulturu grada Beograda na II trijenalu likovnih umjetnosti Beograd.

... Ugodno su me iznenadile elegancija slike, dopadljivost boje i taj ludni govor, napola narodni i inženjerski, napola čak i rafiniran, koji je njegov način interpretiranja folklora i života jednako kao i njegov način da ostane južnjačen u jednom slikarstvu čije su težnje kultivirane i promeditirane.

Dr Giovanni Carandente

... Slikar se oslobodio triju konvencionalnih dimenzija da bi se predao čistosti linearnih crtova, dinamičnu planova koji rastu u visinu ili se razvijaju u prostoru, igri kontrasta i harmoniji obojenih površina, izrazu pravom i iskrenom, bez modeliranja i bez claie d'art, a potpunom suglasju sa modernim se stilom...

U ovom liričnom duhu, osjećajnom i najpubličnom u životu, paraža se, mada prikrivena i latentna, ali snažna volja - superiorno duhovno uvjerenje, pomalo na'lik religioznom, koje se jasno izražava i ponavlja u svakoj od njegovih kompozicija, ili tačno određenim sredstvom, ili zahvaljujući znalčki iscrtnim simetričnim osima u konkavnim ili konveksnim oblicima.

Dinamizam tog crteža građen je kontrastima intenzivnih boja uokvirenih tamnim ravnim crtama, ili međusobno odijeljenim pravim mrljama titrave crne boje.

Mario Pedrosa

Bezvedena j. negro, ulje, 1963

Slikar i grafičar. Rođen u Samoboru 1918. Završio Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu. Radio 1949/50. u Académie Julien u Parizu. Živi i radi u Zagrebu, Zrinjski trg 16.

Samostalne izložbe: 1948. Zagreb, Beograd (obje s E. Murtićem i Z. Pricom), 1951. Zagreb, 1953. Zagreb, 1957. Zagreb, 1960. Beograd, Hamburg, 1961. München, 1962. Zagreb, Split, 1964. Rijeka, Sombor, Zagreb, 1969. Toronto.

Najvažnije skupne izložbe: 1953. Jugoslavenska grafika Rio de Janeiro, Sao Paulo – 1954. XXVII bijenale Venecija – 1955. Jugoslavenska grafika Bruxelles, Bonn, Liège, Arbon – 1958. »London Group« London; Akvarel XX stoljeća u Hrvatskoj Zagreb – 1959. Suvremena jugoslavenska umjetnost Pariz – 1960. I zagrebačka izložba jugoslavenske grafike Zagreb – 1961. I trijenale likovnih umetnosti Beograd – 1962. Suvremeno jugoslavensko slikarstvo, grafika i kiparstvo Linz, Graz, Beč – 1963. XXII bijenale akvarela Brooklyn; Premio di pittura »Città di Faenza« Faenza; I trijenale suvremenog jugoslavenskog crteža i sitne plastike Sombor – 1964. Jugoslavensko slikarstvo i kiparstvo Sopot; II trijenale Beograd – 1966. IV zagrebačka izložba jugoslavenske grafike Zagreb; I bijenale grafike Krakow – 1967. VII međunarodna izložba grafike Ljubljana; Izložba »Intergraphik« Berlin; »Expo 67« Montreal; Suvremena hrvatska umjetnost Beograd, Sarajevo, Dubrovnik, Ljubljana, Zagreb; III trijenale likovnih umetnosti Beograd.

Djela mu se nalaze u galerijama u zemlji i zbirkama u inozemstvu.

Nagrade: 1958. Nagrada grada Zagreba za grafiku – 1963. Srebrna plaketa za slikarstvo na izložbi »Premio Faenza« – 1964. III nagrada Plavog salona Zadar; I nagrada na izložbi jugoslavenskog akvarela Sombor – 1966. Otkupna nagrada Muzeja savremene umetnosti Beograd na IV zagrebačkoj izložbi jugoslavenske grafike.

... Nikola Reiser je često u svom dosadašnjem radu bio akvarelist (termin se dalje upotrebljava u kvalitativnom određenju), često i onda kad se akvarelom nije izrazito bavio. U osnovi njegove emotivne likovne aparature nalazi se i danas jedan imanentan l i r s k i pristup predmetnosti, lirski i po svojim sadržajnim preokupacijama, a posebno po specifičnim slikarskim karakteristikama; u prvom redu ovdje se nalazi svojevrsna muzikalnost njegovih kolorističkih harmonizacija, otvorena paleta čistih, iako sordiniranih tonova u koju se tek u posljednje vrijeme uvode tamniji akcenti, više u smislu grafičkog naglaska ponekog d e s k r i p t i v n o g momenta u prikazu, a manje kao bitni konstitutivni faktori atmosfere ili, na širem planu, novih autorovih stavova.

Željko Sabol

... U vrsnoj i živoj Reiserovoj fakturi materija je vrednovana na osobit, delikatan i rafiniran način. Rezultat je: bogatstvo vrednota koje proizlaze iz odnosa oblika i boja, uvijek meka zvuka, iz skale unutrašnjih napetosti, pritaženog nemira, finih ritmova i vibracija. Sadržaj je pun žive pokrenutosti i kad je u akvarelu ili crtežu, izrečen brzim, jezgrovitim, gipkim rukopisom.

Vanda Ekl

Slikar. Rođen u Dicom u Dalmaciji 1903. Završio Akademiju likovnih umjetnosti u Zagrebu 1934. Dugotrajni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti. Živi i radi u Zagrebu. Vondčina 16.

Samostalne izložbe: 1935. Zagreb, 1937. Beograd, 1938. Split, 1939. Beograd, Zagreb (s V. Vondčina), 1940. Beograd (sa M. Kantele), 1945. Zagreb (s C. Antuncem), 1946. Prag, 1952. Zagreb, 1953. Zagreb (s O. Postružnikom i S. Šohajem), 1959. Zagreb (sa K. Kantele), Novi Sad, 1960. Split, Dubrovnik, 1961. Zadar, Sibenik, 1962. Zagreb, Beograd, 1964. Kantonizacija, 1966. Split, Subotica (s M. Kantele), 1967. Beograd.

Najvažnije skupne izložbe: 1937. Izložba »Pectorice« Zagreb – 1939. Pola vijeka hrvatske umjetnosti Zagreb – 1946–48. Slikarstvo i kiparstvo naroda Jugoslavije XIX i XX vijeka Beograd, Zagreb, Ljubljana, Moskva, Lenjingrad, Bratislava, Varšava, Krakow, Prag – 1950. I međunarodna izložba grafike Lugano – 1953. Pola vijeka jugoslavenskog slikarstva Zagreb, Beograd, Ljubljana, Skopje – 1957. Suvremeno jugoslavensko slikarstvo Coventry, Manchester, Oslo, New Delhi – 1958. Svjetska izložba Bruxelles; Mediteranski bijenale Aleksandrija; Internacionalna izložba slikarstva Pittsburgh; London group London; »Guggenheim International Awards New York« – 1961. II trijenale likovnih umjetnosti Beograd; Suvremeno jugoslavensko slikarstvo i kultura Coventry, London; 60 godina slikarstva i kiparstva u Hrvatskoj Zagreb; NOB u delima likovnih umjetnika Jugoslavije Beograd – 1964. II trijenale likovnih umjetnosti Beograd; XXXIII bijenale (Suvremena umjetnost u muzejima) Venecija – 1967. Suvremena hrvatska umjetnost Beograd, Sarajevo, Dubrovnik, Zagreb.

Dielo mu se nalaze u muzejima u zemlji i u stranim u inostranstvu (William Gould New York, Jack i Peter New York, Kurt Deschler Ulm).

Nagrade: 1946. Nagrada Komiteta za kulturu i umjetnost pri Vladi FNRJ za mapu crteža »Pod okupacijom« – 1949. II nagrada Vlade FNRJ za sliku »Kolona« – 1957. I nagrada Plavog salona u Zadru – 1958. Nacionalna nagrada Guggenheim; Nagrada grada Zagreba – 1961. Nagrada »Vladimir Nazor«; II nagrada Doma JNA na izložbi NOB u delima likovnih umjetnika Jugoslavije Beograd – 1964. Zlatna plaketa na II trijenalu likovnih umjetnosti Beograd.

Slikarstvo i metodološki vezan uz svijet, konstruktivna pojava, Simunović je nastao iz duboko elementarne spoznaje prirode, a inicijalno nastanka njegove slike uvijek je jedan određeni motivni i vizuelni impuls: kameni tereno Dalmatinske ravnice. A težnja da se predra u samu bit vizuelne osnove nije zadovoljena apriornoj predodžbi o optički redovnom motivu, već uslovljena dugotrajnim individualnim procesom koji je u skladu sa sintetičkom dispozicijom umjetničkog duha. To je kraj pouzdani sistem odabiranja i isticanja bitnog kojim je Mondrian svojevremeno dolazio od motiva katedrale, stabla ili talasa do čiste pliske...

Jerko Denegri

Simunović trubi iz prirode i, kao svaki istinski slikar, stvarajući oblike neminovno pobjeđuje i stvarnu (predmetnu) prirodu i prirodu stvari: stvarati umjetnost znači udaljavati se od neposredne prirode, stvorene prirode (natura naturata) i mimesisa. Kako napreduje u stvaranju oblika svoje umjetnosti, tako sve više stječe vlastitu prirodu drugu prirodu-stanje. Što to znači? Isprva je realist: prirodi oduzima, iz nje izdvaja; metodički sabrano ide od jednostavnosti prema složenosti. Nakon nekoliko godina primijeti se kako slike dobivaju epskiji zamah. Pa dobro: epske slike...

Igor Zidić

